

[Øllgaard.]

mine forældre mest for, er netop, at de lærte mig at bestille noget, da jeg var barn, og da jeg var ung.

Vi er noget betænkelige ved de mange bemyndigelser, lovforslaget indeholder. Børgerne har nu engang krav på at få at vide, hvad de har at rette sig efter. Visse steder er bemyndigelser naturligvis nødvendige, men hvor det lader sig gøre, er koncise bestemmelser bedre, fordi de er lettere at hitte ud af for dem, der skal efterleve disse regler.

Bestemmelserne om tilsyn og administration ønsker vi meget nøje gennemgået. Faren ved en så omfattende lovgivning, der griber ind i alle erhvervslivets forhold, er bl. a. den, at den svulmer op og bliver både generende og dyr. Det strengt nødvendige skal naturligvis til, men vi ønsker det så enkelt, praktisk og billigt som muligt og med den nødvendige smidighed.

Ud fra disse forudsætninger vil vi være med til at forme en rimelig og forstandig lovgivning, der både tager de nødvendige medmenneskelige hensyn og samtidig de nødvendige produktionsmæssige og økonomiske hensyn.

Jeg anbefaler lovforslaget til videre behandling i et udvalg, idet jeg udtaler det håb, at det må lykkes i denne rigsdagssamling at få tilvejebragt enighed om denne lovgivning.

Stæhr Johansen: Det lovforslag om arbejderbeskyttelse, der er til behandling, fylder med bemærkninger ikke mindre end 114 sider og kunne naturligvis give anledning til en række udtalelser, men da lovforslaget har været drøftet her adskillige gange, skal jeg afstå herfra og kun henvise til den udførlige behandling, mit partis ordfører, tidligere medlem af det høje ting, hr. Boeck-Hansen, gav det ved første behandling i 1948 —49.

Jeg vil dog gerne understrege, at selvom der fra vor side udtryktes mange betænkeligheder ved det lovforslag, som i sin tid blev fremsat af den daværende socialminister, det ærede medlem hr. Strøm, beskæftiger det sig med problemer, som også mit parti er interesseret i at få løst. Den nugældende arbejderbeskyttelseslov er fra 1913, og med den udvidelse af teknikken, der i særdeleshed har fundet sted indenfor indu-

strien, er det klart for alle, at loven er forældet og på mange områder trænger til en fornyelse. Vort parti har derfor stadig været interesseret i, at det kunne lykkes at opnå enighed. Det foreliggende lovforslag er på en række områder noget vidtgående og måske heller ikke tilstrækkelig klart formuleret, det er, som jeg nævnte det, et meget stort lovforslag, og det vil derfor være rigtigst at drøfte det indgående i et udvalg. Det er den vej, vi må gå, hvis der skal opnås enighed. Når den nuværende højtærede socialminister har fremsat lovforslaget, er det, fordi også regeringen mener, det er nødvendigt at opnå et resultat på dette område. Jeg vil gerne tilsige mit partis støtte hertil, idet jeg anbefaler en udvalgsbehandling, og der vil vort parti være med til et forsøg på at nå til en heldig løsning.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Også jeg vil gerne henvise til, hvad jeg har sagt ved tidligere behandlinger her i tinget, og jeg vil nøjes med at udtale min vilje til at medvirke til, at vi kommer til et resultat i denne rigsdagssamling.

Jeg synes, det går igennem de tidligere ordføreres udtalelser, at de også har denne vilje. Det er nu sådan, at der er store arbejdsområder med ulykkesfare og sundhedsfare, som ikke i fuld udstrækning er inde under den nugældende fabriklov, og det kan vi ikke være bekendt, det må ændres. Tillige er der, som det er fremhævet her, sket mange ændringer indenfor industrien, siden vi i 1913 fik den fabriklov, vi nu arbejder under. Dette gør, at bestemmelserne ikke er ganske tidssvarende. Det forekommer mig derfor, at vi nu må se at komme til et resultat.

Det ærede medlem hr. Øllgaard var imod, at alle disse bestemmelser samles i en lov, og anførte, at han syntes, det var rimeligt, at landbruget behandlede i en særlig lov, fordi børnearbejde indenfor landbruget jo er af en ganske anden art end andre steder. Det er rigtig, at det børnearbejde er af en ganske anden art, men det medfører ikke naturnødvendigt, at det ikke kan behandles i samme lov, for man kan da udmærket godt have forskellige bestemmelser for forskelligt arbejde i den samme lov. Hvis vi bare bliver enige om realiteterne, bliver vi også nok enige om formen.